

Một giả định lịch sử:

NẾU NGÀY 30-4-1975 VIỆT QUỐC THẮNG VIỆT CỘNG, ĐIỀU GÌ SẼ XÂY RA?

Thiện Ý

Giả định trên đã được một số người đặt ra từ lâu và thường được nhắc lại mỗi khi có hiện tượng người quốc gia đánh người quốc gia như đòn thù. Những người nêu ra giả định này thường là nạn nhân hay những người cảm thấy bất bình khi thấy hiện tượng chụp mũ, vu cáo, lăng mạ lẫn nhau thậm từ, giữa những người Việt quốc gia hay tổ chức chống cộng chỉ vì khác nhau về nhận thức, quan điểm và phương cách chống cộng, với cường độ căm thù có khi cao hơn cả cường độ căm thù Việt cộng và tập trung sức lực chống nhau đến quên cả mục tiêu chính là chống cộng để thắng cộng, nhằm thành đạt mục tiêu tối hậu là dân chủ hóa cho Quê Mẹ Việt Nam.

Từ bối cảnh trên, dường như những người nêu giả định trên muốn có câu trả lời tổng quát bằng sự hoài nghi rằng: Nếu ngày 30-4-1975 Việt Quốc thắng Việt Cộng, liệu **“Bên thắng cuộc Việt Quốc”** có đối xử với **“Bên thua cuộc Việt Cộng”**, như Việt cộng đã làm sau ngày 30-4-1975 đối với Việt quốc hay còn tệ hại hơn nhiều? Vì thực tế, chỉ vì những mâu thuẫn và bất đồng chính kiến không thôi, mà còn đối xử với chiến hữu có chung chiến tuyến tàn tệ và căm thù nhau đến như thế, thì với kẻ thù Việt cộng, kẻ đã gây ra quá nhiều hận thù, ắt là phải đạt tới đỉnh cao về mức độ và cường độ của lòng thù hận.

Trên đây là cách nêu và trả lời cho một giả định hoàn toàn chủ quan, cục bộ đầy cảm tính không phản ánh được nhận thức, quan điểm, chủ trương, chính sách của toàn khối Việt Quốc chân chính. Bài viết này nhằm trả lời nghiêm túc cho giả định lịch sử: Nếu ngày 30 tháng 4 năm 1975, Việt quốc thắng Việt cộng, điều gì sẽ xảy ra?

Nội dung bài viết lần lượt trình bày:

- Nếu Việt quốc thắng Việt cộng, sẽ thắng bằng cách nào, vào thời điểm nào?
- Điều gì sẽ xảy ra sau khi Việt quốc thắng Việt cộng?
- Kết luận.

I/-NẾU VIỆT QUỐC THẮNG VIỆT CỘNG, SẼ THẮNG BẰNG CÁCH NÀO, VÀO THỜI ĐIỂM NÀO?

1.- Phương cách Việt Quốc thắng Việt Cộng hoàn toàn khác Việt cộng.

Như mọi người đều biết, sau khi Hiệp Định Geneve 1954 chia đôi đất nước, Miền Bắc do đảng Cộng Sản Việt Nam nắm quyền, thiết lập một chế độ độc tài đảng trị dưới bằng hiệu lừa mị “**Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa**”, Miền Nam thuộc quyền cai trị của chính quyền chính thống Quốc gia, xây dựng chế độ dân chủ pháp trị, với quốc hiệu Việt Nam Cộng Hòa.

Theo một số các điều khoản của Hiệp Định Genève liên quan đến việc chia cắt và thống nhất đất nước, thì vĩ tuyến 17 chỉ là ranh giới tạm thời và sẽ thống nhất sau đó ít năm bằng phương thức hòa bình, thông qua một cuộc bầu cử tự do để nhân dân hai miền chọn lựa một chế độ chính trị thích hợp chung cho một nước Việt Nam thống nhất.

Thực ra, ngay khi đặt bút ký hay không ký (*Hoa Kỳ, Chính phủ Quốc gia VN...*) vào văn bản Hiệp Định Geneve 1954, các bên nội thù cũng như ngoại bang đều đã biết ngay rằng các điều khoản liên quan đến sự chia cắt và thống nhất đất nước cũng như toàn bộ Hiệp định này sẽ chẳng bao giờ được thi hành (*trương tự như Hiệp Định Paris 1973 về chấm dứt chiến tranh lập lại Hòa Bình cho Việt Nam sau này chỉ ký để thành đạt ý đồ riêng: Hoa Kỳ có căn bản pháp lý, để thực tế rút chân ra khỏi cuộc chiến một cách danh dự. Việt cộng có cơ hội cưỡng đoạt Miền Nam*).

Chẳng qua đây chỉ là một văn kiện xác định mốc thời gian đưa một dân tộc nhược tiểu sau gần một thế kỷ bị thực dân Pháp khai thác thuộc địa, bước vào thế gong kìm của một thế chiến lược quốc tế mới hình thành sau Thế Chiến Hai: **cuộc chiến tranh ý thức hệ tư bản chủ nghĩa và cộng sản chủ nghĩa, diễn ra giữa hai hình thái Chiến Tranh Lạnh (giữa các nước giàu) và Chiến Tranh Nóng (nơi một số nước nghèo)**. Việt Nam có số phận không may đã được các cực cường chọn là tiền đồn cho hai phe Xã Hội hay cộng sản chủ nghĩa (*Việt cộng*) và phe tư bản chủ nghĩa hay còn được gọi là phe Thế Giới Tự Do (*Việt quốc*).

Việt cộng ở Miền Bắc trở thành công cụ tri tình (*tự nguyện, nhiệt thành làm công cụ*) cho phe Xã Hội Chủ Nghĩa, đóng vai trò tên lính xung kích mở mang bờ cõi cho các tân đế quốc Đỏ Nga Tàu, làm “Nhiệm vụ quốc tế cao cả”!- **Việt quốc ở Miền Nam trở thành công cụ ngay tình** (*bị ép buộc miễn cưỡng phải làm công cụ*) trong vai trò tiền đồn Thế Giới Tự Do để ngăn chặn sự bành trướng của cộng sản quốc tế, đứng đầu là Liên Xô và Tàu cộng thời bấy giờ. Đất nước Việt Nam trở thành bãi chiến trường và nhân dân hai miền Bắc-Nam trở thành bia đỡ đạn cho các phe tiêu thụ hết các loại vũ khí còn tồn đọng sau Thế Chiến Hai và thử nghiệm các loại vũ khí giết người mới sáng chế, làm giàu cho các nhà tư bản quân sự quốc phòng (*trong các cường quốc thuộc Phe Tư Bản*) và cho tư bản nhà nước độc quyền (*các đảng Cộng sản Nga-Tàu trong phe XHCN*).

Từ vị trí và vai trò công cụ khác biệt trên đây, đã đưa đến phương cách để thắng đối phương giữa Việt quốc và Việt cộng hoàn toàn khác nhau và trái ngược nhau.

Việt cộng thì chủ trương dùng bạo lực quân sự (gây chiến tranh với các lực lượng vũ trang...) kết hợp với bạo lực chính trị (sức mạnh nổi loạn của quần chúng...) **để tìm chiến thắng sau cùng là cưỡng đoạt Miền Nam, thống nhất đất nước dưới chế độ độc tài đảng trị. Thực tế, Việt cộng đã làm và đã giành được “Thắng lợi”** (dù chỉ là chiến thắng giả tạo, ăn theo nhờ sự thay đổi chiến lược toàn cầu của các cực cường như chúng tôi đã lý giải qua tập tài liệu nghiên cứu lý luận: Việt Nam Trong Thế Chiến Lược Quốc Tế Mới, xin vào [Webste VILAS:luatkhoavietnam.com](http://WebsteVILAS:luatkhoavietnam.com) mục tác gia tác phẩm để đọc), nhưng vẫn chưa là thắng lợi sau cùng giữa Việt quốc và Việt cộng. Vì cuộc chiến ấy vẫn tiếp tục sau ngày 30-4-1975 và sắp đi đến kết thúc để khẳng định ai thắng ai và chân lý, chính nghĩa thuộc về ai (Việt quốc hay Việt cộng).

Trong khi Việt quốc thì ngay từ đầu đã chủ trương thắng Việt cộng bằng sức mạnh chính trị (dân chủ pháp trị) **và kinh tế** (giàu mạnh), **diễn biến hòa bình và tịnh tiến.** Theo đó, chính quyền và quân dân Miền Nam sẽ kiến tạo ở Miền Nam một chế độ dân chủ pháp trị đích thực (Việt Nam Cộng Hòa) để thực thi các quyền tự do, dân chủ, dân sinh và nhân quyền cho mọi người dân. Đồng thời xây dựng và phát triển theo kinh tế thị trường, kế hoạch hóa mềm dẻo, làm cho dân giàu, nước mạnh, nhân dân Miền Nam có đời sống tự do, ấm no, hạnh phúc. Trên hai trụ cột chính trị và kinh tế vững mạnh, Miền Nam sẽ phát triển toàn diện về xã hội, văn hóa, giáo dục, đạo đức, khoa học kỹ thuật theo kịp đà tiến hóa chung của thời đại.

Chính những thành quả toàn diện trên sẽ tạo sức mạnh đạt thắng lợi sau cùng, thống nhất đất nước trong một chế độ tự do dân chủ pháp trị, bằng sự ưu thắng của một Miền Nam dân chủ giàu có, văn minh trên chế độ độc tài đảng trị Miền Bắc nghèo nàn và lạc hậu, đại đa số nhân dân thì đói khổ làm than, đói nghèo tự do và cơm áo và hạnh phúc chỉ có trên khẩu hiệu tuyên truyền của **“Đảng ta và Nhà nước ta”** (trừ thiểu số giai cấp thống trị là những cán bộ đảng viên cộng sản có chức có quyền lắm bạc nhiều tiền như thực tế cho thấy, kể từ khi Việt cộng nắm quyền đến nay).

Thắng lợi sau cùng này của Việt quốc sẽ tương tự như Tây Đức dân chủ pháp trị, kinh tế thị trường tự do giàu mạnh, nhân dân được sống tự do, ấm no, hạnh phúc, đã ưu thắng trên Đông Đức độc tài đảng trị, kinh tế quốc doanh trì trệ (độc quyền nhà nước chỉ huy, hoạch định cứng rắn...), nhân dân sống thiếu tự do, thiếu tiện nghi vật chất cũng như tinh thần so với đời sống cao của nhân dân Tây Đức, vào cuối thập niên 1990.

Vậy thì:

2.- Việt quốc sẽ thắng Việt cộng vào thời điểm nào?

Nếu Việt quốc thực hiện theo đúng sách lược tổng quát vừa trình bày ở phần trên, thì chiến thắng Việt cộng cũng không thể xảy ra vào ngày 30-4-1975 và cũng không thể sớm hơn chiến thắng của Tây Đức dân chủ pháp trị đối với Đông Đức độc tài đảng trị. Vì nó còn tùy thuộc nhiều điều kiện chủ quan (*đối với hai phe nội thù*) và khách quan (*chiều hướng chiến lược toàn cầu của các cường quốc cực*).

Vì nếu giả định rằng Việt quốc ở Miền Nam đã đập tan được cuồng vọng xâm lăng Miền Nam của Cộng sản Bắc Việt, buộc được Việt cộng phải rút hết lực lượng vũ trang về Miền Bắc, chấm dứt tham vọng **“Giải phóng Miền Nam, thống nhất đất nước”**. Sau đó, chính quyền VNCH phải đã tồn tại đến hôm nay, thành công trong sách lược chống cộng, tạo cho Miền Nam một thực chất và thực tế như Nam Hàn hiện nay, thì quá lắm cũng chỉ duy trì được tình trạng qua phân lãnh thổ như chế độ Bắc Hàn độc tài đảng trị nghèo nàn lạc hậu và Nam Hàn dân chủ pháp trị giàu có hiện nay (*sau 3 năm Bắc Hàn mở cuộc xâm lăng Nam Hàn (1950-1953) bị chặn đứng*) để chờ cơ may thống nhất Triều Tiên một cách hòa bình với ưu thắng của chế độ dân chủ giàu mạnh của Nam Hàn trên chế độ Bắc hàn độc tài nghèo đói.

Thế nhưng thực tế Việt quốc đã đánh mất cơ hội để có được thực trạng như Nam Hàn, để chủ động thắng Việt cộng.

Vì trong quá khứ Việt quốc đã không tạo được các điều kiện để tồn tại, tạo tiền đề chủ động thắng Việt cộng trong tương lai như Nam Hàn. Thực tế, vì vậy Việt quốc đã bị Hoa Kỳ bỏ rơi không thương tiếc khi có nhu cầu thay đổi chiến lược, để cho Việt cộng có điều kiện thuận lợi tạo được một chiến thắng ăn theo (*bất chiến tự nhiên thành*), chiếm đoạt được Miền Nam, chế độ VNCH đã sụp đổ hoàn toàn.

Vậy thì, chỉ trong giả định lịch sử không thôi, nếu Việt quốc thắng Việt cộng vào bất cứ thời điểm nào trong quá khứ thì...

II/- ĐIỀU GÌ SẼ XÂY RA NẾU VIỆT QUỐC THẮNG VIỆT CỘNG?

Điều có thể khẳng định nếu Việt quốc thắng Việt cộng sẽ không làm như Việt cộng, vì bản chất, lập trường, phương thức để thành đạt mục tiêu lý tưởng của Việt quốc hoàn toàn khác Việt cộng. (*Để thấy sự khác biệt này, xin vào: thieny-lienhuong.blogspot.com để đọc: “36 năm Việt quốc chống cộng vì tự do dân chủ cho đất nước...” và “36 năm Việt cộng xây dựng xã hội chủ nghĩa vì sự nghiệp của cộng sản quốc tế...”*).

Vì vậy, nếu trong giả định lịch sử Việt quốc thắng Việt cộng, theo suy luận của chúng tôi, Chính quyền Việt quốc lúc đó, có thể lấy kinh nghiệm từ sự thống nhất hai miền Nước Đức (*Vì Việt quốc có thắng Việt cộng cũng*

không thể sớm hơn) hay từ sự thống nhất Bắc và Nam Hàn (*nếu Hàn Quốc thắng Hàn cộng sớm hơn Việt quốc*). Tất nhiên, chính quyền Việt quốc vẫn phải chủ động sáng tạo những gì phải làm và cách làm phù hợp với thực trạng và nhu cầu của Đất nước lúc bấy giờ, sao cho có hiệu quả cao nhất. Nghĩa là việc lấy kinh nghiệm từ hai nước Đức và Hàn quốc (*nếu có thể*) phải có chọn lọc, để chỉ dùng những chủ trương, chính sách, phương cách nào thích dụng với thực trạng Việt Nam.

Từ suy luận tổng quát trên, chúng tôi nghĩ rằng chính quyền Việt quốc chắc chắn thực hiện khác Việt cộng về những gì họ đã làm sau ngày 30-4-1975 đối với Việt quốc, đã gây tổn hại nghiêm trọng, toàn diện và lâu dài cho dân tộc (*gây thêm hận thù, phân hóa dân tộc*) và cho đất nước (*suy đồi toàn diện...*)

Chẳng hạn vào lúc giao thời, đối với cơ cấu chính quyền và các viên chức chính quyền dân sự cũng như quân sự của chế độ Việt cộng, chắc chắn sẽ không bị đẩy ải nhiều năm trong **“các trại tù tập trung cải tạo”**. Vì cách thắng của Việt quốc có khác, nên cách hành xử sau khi thắng cuộc cũng khác Việt cộng.

Việt cộng giải tán hoàn toàn cơ cấu tổ chức chính quyền, bắt giam dài hạn, đầy ải, xỉ nhục các viên chức chỉ huy guồng máy chính quyền Việt Nam Cộng Hòa, dân sự, quân sự, hành chánh, chuyên môn các cấp các ngành (*gọi chung là “ngụy quân, ngụy quyền Sài Gòn”*) thiết lập và thay thế ngay bằng các cấp chỉ huy và viên chức Việt cộng từ trung ương đến địa phương ở Miền Nam. Đồng thời Việt cộng dùng chế độ hộ khẩu kèm kẹp nhân dân, dùng quân đội, công an, tòa án nhân dân, nhà tù, pháp trường đàn áp, sát hại dã man những người dân Miền Nam mà họ cho là “phản động” chống lại chế độ, vi phạm nghiêm trọng các nhân quyền, dân quyền, bất chấp luật pháp quốc tế vốn có và được tôn trọng trong thế giới văn minh đương thời.

Nhưng nếu Việt quốc thắng Việt cộng, chắc chắn sẽ không hành động dã man, rùng rú như Việt cộng đối với Việt quốc, vốn là những người an hem cùng màu da, sắc máu có chung nguồn gốc dân tộc. Việt quốc sẽ từng bước ổn định tình hình theo một quá trình thời gian thích hợp, trên bình diện pháp lý, chính trị, kinh tế, tài chánh, văn hóa giáo dục cũng như thực tế xã hội. Tất cả đều được thực hiện theo một tiến trình thời gian thích hợp, đúng những nguyên tắc và chuẩn mực của một chế độ dân chủ pháp trị được thể hiện trong Hiến pháp và luật pháp quốc gia thống nhất, với các quyền tự do, dân chủ, nhân quyền căn bản được tôn trọng, bảo vệ và hành xử cho mọi công dân không phân biệt giai tầng xã hội hay nguồn gốc quá khứ là Việt cộng hay Việt quốc. Nghĩa là Việt quốc sẽ hành động đúng cung cách một chính quyền của một chế độ dân chủ pháp trị trong cộng đồng thế giới văn minh, biết tôn trọng luật pháp quốc gia cũng như luật pháp quốc tế. Những kẻ phạm

pháp, dù gốc Việt quốc hay Việt cộng, dù có chức có quyền hay dân giả, kể từ sau ngày “Việt quốc thắng Việt cộng” thống nhất đất nước một cách hòa bình, nếu phạm pháp đều được xét xử công minh, nếu xét thấy có tội sẽ bị nghiêm trị theo đúng pháp luật. *(chứ không phải bắn giết, bỏ tù bừa bãi, không cần xét xử, nếu có xét xử thì theo lệnh của “Đảng” không theo pháp luật, vì không có pháp luật mà chỉ có “nghị luật” là những nghị quyết của Đảng được thể chế hóa... như Việt cộng đã làm sau 30-4-1975 cho đến nay).*

Thực tế là, lãnh đạo các cấp, các ngành chính quyền dân sự, quân sự, kinh tế, hành chính, chuyên môn trong chế độ Việt cộng ở Miền Bắc sẽ không bị bắt bớ tù đầy như Việt cộng “**Tập trung cải tạo nguy quân nguy quyền Saigon**” sau ngày 30-4-1975. Tất cả đều được sự bảo vệ của luật pháp và chỉ bị xét xử kết án tù đầy đối với những kẻ vi phạm pháp luật sau ngày Việt quốc thắng Việt cộng. Nghĩa là nguyên tắc bất hồi tố của luật pháp được áp dụng chung cho Việt cộng cũng như Việt quốc, cho mọi người dân, trừ một số cá nhân đã phạm những tội ác diệt chủng hay chống nhân loại trong quá khứ, như một số lãnh đạo cộng sản ở nước Đức và một số nước cộng sản Đông Âu sau ngày sụp đổ đã bị đưa ra xét xử và kết án (*thuộc tội hình, không áp dụng thời tiêu và không được hưởng nguyên tắc bất hồi tố của luật pháp*).

III/- KẾT LUẬN:

Tựu chung, trong giả định, nếu Việt quốc thắng Việt cộng, không nhất thiết vào ngày 30-4-1975, chỉ có thể là trễ hơn chứ không thể sớm hơn Tây Đức dân chủ pháp trị giàu mạnh thắng Đông Đức độc tài đảng trị nghèo yếu, tương tự như cách thắng Việt cộng của Việt quốc; Hay nếu như Việt quốc được tồn tại đến hôm nay và cũng dân chủ giàu mạnh như Nam Hàn so với Bắc Hàn độc tài nghèo yếu hiện nay, thì Việt quốc cũng chỉ có thể thắng Việt cộng trong tương lai như Nam hàn đang trông đợi.

Vậy điều gì sẽ xảy ra nếu giả định trên được hiện thực? Chúng ta chỉ có thể trả lời là Việt quốc sẽ hành động hoàn toàn khác những gì mà Việt cộng đã làm kể từ sau ngày 30-4-1975. Vì Việt quốc có bản chất, lập trường, phương thức để thành đạt mục tiêu lý tưởng của Việt quốc hoàn toàn khác Việt cộng. Do đó, các hành động của Việt quốc chắc chắn sẽ dẫn đến những hiệu quả tốt đẹp, toàn diện cho dân tộc và đất nước, đáp ứng đúng ý nguyện của toàn dân Việt, chứ không đưa đến những hậu quả tàn hại toàn diện cho dân tộc và đất nước, trái với ý nguyện của nhân dân như hôm nay do các hành động của Việt cộng từ sau ngày 30-4-1975 gây ra.

Vì vậy, những ai chỉ căn cứ vào hiện tượng Việt quốc “đánh” Việt quốc như đòn thù, chỉ vì bất đồng chính kiến, với cường độ căm thù như căm thù Việt cộng, để hoài nghi cho rằng: Nếu ngày 30-4-1975 Việt Quốc thắng Việt Cộng, liệu “**Bên thắng cuộc Việt Quốc**” có đối xử với “**Bên thua cuộc Việt**

Cộng”, như Việt cộng đã làm sau ngày 30-4-1975 đối với Việt quốc hay còn tệ hại hơn nữa, chỉ là sự võ đoán, sai lầm. Sự hoài nghi này hoàn toàn chủ quan, đầy cảm tính và không thực tế.

Vì thực tế, hành vi của một số người Việt quốc “đánh” Việt quốc chỉ là một số rất ít, do lòng căm thù Việt cộng cao độ đã “*giận cá chém thớt*” nên đã trút căm thù Việt cộng lên đầu anh em nào có lời nói, thái độ, hành động, phương thức chống cộng khác mình, cho là có lợi cho Việt cộng. Hiện tượng này không thể phản ánh nhận thức, quan điểm chống cộng cho toàn khối Việt quốc chân chính và không nhất thiết họ sẽ là những người lãnh đạo đất nước sau khi Việt quốc thắng Việt cộng trong giả định lịch sử (*quá khứ*) hay giả định thực tế (*trương lai, xin vào thieny-lienhuong.blogspot.com để đọc: Một giả định thực tế: Nếu Việt cộng chấp nhận hay không chấp nhận đa nguyên, điều gì sẽ xảy ra*”). Và lại dù có nằm trong thành phần lãnh đạo đất nước thì ai cũng phải lãnh đạo trong khuôn khổ Hiến pháp và pháp luật và cũng phải tuân thủ luật pháp quốc tế trong cộng đồng thế giới văn minh ngày nay, chứ không thể tùy tiện cảm tính bốc đồng của cá nhân hay một phe nhóm nào được nắm quyền lãnh đạo đất nước hậu Việt cộng.

Thiện Ý

Houston, ngày 4 tháng 4 năm 2013